

Megjelen: Hetenként vasárnap
 Előfizetési ára:
 helyben házhozordva
 vidékre postánküldve
 Egész évre . . . 4 fr
 Félévre . . . 2 „
 Negyedévre . . . 1 „
 Egyes szám ára 8 kr
 Hirdetések árszabály
 szerint közöltetnek

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nap-utca 42. sz. hol
 a lap szellemi részét
 illetőleg értekezhetni
 lehet
 Kéziratok nem adat-
 nak vissza
 Kiadás helye:
 Nap-utca 42. sz. hova
 a hirdetések és előfizet-
 ések küldendők
 Nyilvántartási közlemé-
 nyek soronként 15

Haladjunk.

H. Szoboszló, 1900 április 22.

A népek és nemzetek fennmaradásának és faji erősödésének feltétele a haladás. Az egymás érdekeit kölcsönösen szemeltartó és az egymás kárán nem munkáló tökéletesülés, haladás a fejlődés útján, alkalmazkodni tudás a kor követelményeihez és a műveltség színvonalán való megmaradás.

Mert a hol az emberek kicsinyes érdekeinek szemeltartása csak a fő, az egyesek magán kívánalmainak kielégítése a legszükségesebb és a legégetőbb a köz, az egyetem, az egész rovására, a hol kicsinyeskedő nagykalaposság, zsebet feltő hipokrita szükkeblőség, utját állja mindannak, a mi az általános egyetem bajait, szükségait egyenlítően ki és osztalná el, szóval a hol a haladás szükkeblőségéből, a mult igényeit még nagyon kielégítő szokásokhoz való csökönnyös ragaszkodásból, vagy akármiféle kicsinyeskedésből meg van akasztva, ott a tompa elenyedés, a lassu pangás következik be, a miknek szimplomái azután már a sorvadás, az elenyésztés, a végkimerülés, előjeleiként jelentkeznek.

Igy van ez mindenütt, így van ez minden téren, így van ez a mikrokozmoszban ép úgy, mint a makrokozmoszban.

És ha netán ezen előre való sorokból saját magunkra varrok egy kis, ha mindjárt nem is valami nagyon sujtásos rimet, — senki meg ne ütközzék. Mert azok éppen mi reánk vonatkoznak és akárhogy verjük is mellünket, végre is oda jutunk, hogy: mea culpa . . .

Mert a haladástól mi nem irtózkodunk jobban, mint a cigány a nyíratkozástól és a kor igényeihez való alkalmazkodás nem kevésbé kenyerünk, mint ugyanazon cigánynak a — szántás.

Azt mondjuk — talán tulságos optimizmussal — hogy nincs semmi baj, még mi csak meg vagyunk valahogy és hogyha apánk, meg nagy apánk meg tudtak lenni ilyen állapotban, meg tudunk lenni mi is.

Mire való az a fényűzés, lám az a sallang sem okvetlenül szükséges az ostorhegyes füle mellett, a miként a subám gallérja is meg lehetne a nélkül, a sok cifraságtól. Nem vagyunk mi nagyuri nép, jó nekünk az öreg apánk bogárhátú háza is, ha mindjárt fából van is a kéménye.

Az ám, de elfeledjük, hogy nagyapánk óta nagyot fordult a világ, hogy azóta sok minden történt, a mi nem illeszhető bele abba a keretbe, a mi még nagyapánk fabrikáltak a jövő előre nem látásával és a megelégedés naiv gondolataival. Elfeledjük, hogy ma már sokszorta nehezebb az élet és bár nehezebb, mégis többet kívánnak tőlünk. Hogy az emberek érkeiben is változott valami egy kicsinyég és a szép iránti szeretet meg is nemesítette már ugy, a hogy egy némelyikünknek a szívét, lelkét és az most már nem elégszik meg a régivel.

El vagyunk maradva És ennek nem csupán s nem egyedül az az oka, hogy közel vagyunk a központhoz, hogy az fölemészt benünket úgy, hogy aztán ezen mi hitünk folytán meg sem kísérelvén ellenállani az átszivárnak, nyugodtan maradunk és hagyjuk, engedjük szégyenszemre, hogy a lassu pangás közben az életerő hiánya miatt ott legyünk, a hol régen apánk voltak s a hol más városok 16—20 évvel ezelőtt állottak. Hanem oka vagyunk mi magunk.

Azt mondjuk, hogy a haladás pénzbe kerül, hogy nincs annyi pénzünk rá, mint másoknak. De hát ugyan ennek a haladásnak

előbb-utóbb nem be kell-e következni? És aztán a mit mi elmulasztottunk, a mit apánk, sőt nagyapánk elmulasztottak, azokat fiaink unokáink hozzák helyre, az ő vállukra szakadjon a nagy teher, a mit közösen együtt nagyon könnyen el tudunk volna viselni?

Hány nagyobb város példája bizonyítja, a hol az öregek szintén nem akartak tenni semmit, midőn a mostaniak belátták, hogy haladni fejlődni kell, mennyi, meg mennyi teher zúdult egyszerre a vállukra, hirtelen hogy felzőkött a pótdó, a kiadásokat fedező kölcsön. Mig ha az öregek idejében hozzá fogtak volna az ujításhoz és okszerűen, apránként vitték volna keresztül azokat, semmi rázkódtatás, semmi megterhelés nem követte volna a haladást.

Igy fogunk járni mi is. Azokat az ujításokat (talán lesz alkalom felsorolni máskor) eszközölni kell nekünk is valamikor, nem elhetünk mi is folyton azzal a jelszóval: »Eh rá érünk arra még!« s aztán mi lesz? Most még nem olyan sok a terhünk, apródonként okszerűen haladhatnánk mi is a korral, nem kerülne olyan nagy megerőltetésünkbe. Csak egy kicsit le kellene vetnünk a maradiságunkból, a csökönnyőségünk, a nagykalaposságunkból. Csak egy kicsit szem előtt kellene tartanunk a jövőt, meg az utókort, a mely bizonyára csak úgy fogja majd megőrizni igazán a mi emlékünket, hogyha mi is okot adunk, hogy méltók legyünk ez emlékezetre.

— A zonatarifa megfoltozása. A kereskedelmi miniszter reformálta a zonatarifát. Be akarja váltani a képviselőházban tett ígéretét a közlekedési társaságok menetdíjainak leszállítására nézve.

A reformtervezet szerint az I—XIII távolsági vonalszakaszok menetdíjai 20 százalékkal mérsékel-

T Á R C Z A.

A menyasszony könytje.

A midőn Mátrai Zsuzsika Tekete ruhában, fehér menyasszonyi koszorúval feldíszítve, szívében ünneplés megfoltozással megjelent a templom előtt, az ott állongokon, a kik szívélyes előzékenységgel engedtek helyet neki — a meglepetés kellemes mosolyát lehetett észrevenni.

A feltűnő szépségű kis leány arcáról a magasztos átszellemlétség búbája tükröződött le, leányos kedvességgel lebegő természetének karcsúságát még jobban feltűntette a hosszú fehér fátyol, a melyen itt is, ott is meglebbent az édesen csokolódzó játszi tavaszi napsugár. A koszoru fehér virágai pedig fejt rajogó diademként vontak körül sugárzó égi fényvel . . .

Az elfogadott ósi szokásnak hódolva ment a templomba Zsuzsika, hogy elrebejje a menyasszonyok szűzi imáját, a mindenható Isten zsamolya előtt térdre borulva kerjen áldást arra a földi frigyre, a mit a jövő héten végkép megkötendő lesz, kerjen áldást, hosszú életet szegény elemedett özvegy édes anyjára, ki a gyhoz kötve, a nyomortól, inségtől elcsigázottan várja, óhajja a megszabadító halált, szegény kis

testvéreire, kiknek ő az egyedüli gyamola, és imát boc-ásson az éghez azért a férfier, a kit Isten az ő megmásihatlan rendelése szerint völegényül rendelt a számára . . .

Barátnői kíváncsi irigykedést elaruló szempillantással nezték végig rajta, a mint a templomban leült szokott helyére és imakönyvét elővéve kinyitotta.

Az imakönyv arra a lapra fordult, a hol egy összeszáradt megsárgult rózsabimbó levelével együtt be volt téve.

Zsuzsikát önkénytelenül a lassan ringó álmodozás fogta körül édesded ábrándkepeivel, a mik a mult emlékeiből rajzolódak elé.

Kéri Jani gyermekkori játszótársával eltöltött napfényes idők pillanatra végig futottak képzelet előtt, azoknak egy halvány, elhervadt emléke maradt még meg nála, ez az összetöredezett, feltve őrzött kicsiny rózsá.

Jani adta neki ezt bucsuzáskor, mikor eltávozott tőle:

»En leszek, én akarok lenni mindened . . . szegény beteg édes anyádat, kis testvéreidet együtt tartjuk el . . . várj reám . . . ime e rózsabimbó, ez emléke örök szerelmünknek . . . én soha nem szünlék meg szeretni . . . örökké, örökké téged szeretlek.«

Következtek a megpróbáltatás, az inség súlyos napjai. Csapás csapásra halmozódott. A rózsabimbó egészen összeszáradt, megsárgult, Jani végkép eltávozott, magáról soha hirt nem hallatva. Majd fellépett körül a szomszég tekintélyes, gazdag földbirtokos, javakorbeli férfi, Tapoli István, kinek szemé megakadt Zsuzsika búbajos alakján.

A közeli rokonok dicséző magasztalása, édesanyja elejtett szavai, a nyomortól való megszabadulásra kilátási reménye elhalgattattak a titkon oly hosszú ideig bálványához ragaszkodó ifju szívet.

És most . . . ime . . . az Isten házában, a midőn a rózsára rabukkant az imakönyv lapjai között, a rejtett fájdalom lappangó néma keserve erőtt vett rajta. Érezte, hogy szívet egy mondhatlan erős mardosó kin csavarja össze, pillanatra a lélekete akadt el, fejt izzó parázs égette, homályos borulat tompa hangzavarja fogta körül.

De ez csak egy percig tartott.

Következő pillanatban jötekony áldásként ott ragyogott szemében egy könyesepp.

Feltűnt előtte az ágyban kinosan nyöszörgő, védtelen, halvány, beesett arcú, nyomorgó, édes, szerető, jó anyja, tehetetlen kenyerért esengő kis testvére, oda toltult eleje ridegen, kérlelhetlen, pa-

a, a miből önként folyik, hogy a jelenleg legnagyobb menetdíj (a III. osztályban 8 korona) nem 225, hanem 301—325 kilométer távolságnál lesz fizetendő, vagyis a zónáként változó menetdíjak határa 100 kilométerrel emelkedik föl.

E mellett azonban az I—XIII. vonalszakaszok távolsági besztása változatlanul marad s a XIII. vonalszakaszon felül 6 új, változó díjtételű zóna állítatik föl bezárolag a 400 kilométer távolságig. A XVII-ik vonalszakaszra a menetdíjak egyenlők lesznek a jelenlegi XIV-ik vonalszakasz legnagyobb menetdíjaival, míg a XVIII—XIX s a végtelen távolságot magában foglaló XX. zóna díjai aránylagos felémelet nyernekként, hogy a végtelen távolságban p. . a III-ik kocsis osztály nem 8, hanem 11 koronás díjtétel alá esik.

A XVIII—XX. vonalszakaszokban fölemelt menetdíjak ellenértekeként a tervezet azt igéri, hogy a végtelen távolságban (XX. zónában) az utazást ugyanazon jeggyel egyszer meg lehet szakítani hogy egy XX. vonalszakaszra meneljegy a rendeltetési állomásig 24 óran túl is érvényes lesz, a mely könnyítések a mostani díjszabásból hiányoznak.

El kell ismerni, hogy ez a tervezet a most érvényben levő rendszerrel szemben haladást jelent. Haladást az egyedül jogosult s legtermészetesebb alappal bíró, ólesó kilométerikus díjszabás felé. A zóna határoknak 225 kilométerrel 400-ra való kitolása, a nagyobb távolságok menetdíjainak aránylagos emelése mindezt a célzt szolgálja s előkészíti a mostani zónatartifa végleges halálát.

Ez a megfontolás tehát ismét csak ideiglenes kísérlet számba megy, holott az volna az egyedül elfogadható reform, ha valahára már minden tekintetben elfogadható és állandósítható személydíjszabás kerülne ki a kereskedelmi minisztérium tarifa politikusainak a keze alól.

Mert utóvégre is a vasutnál omnibusz rendszerű szállítási díjakkal nem lehet eredményt elérni s az olyan díjszabást, a mely a nagy távolságokban csaknem számba sem vehető menetdíjak folytan előálló vasúti deficiteket közadókban fizeteti meg az országgal, nem lehet közgazdasági érdekekkel indokolni.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Soltész Elemér nagybányai ev. ref. lelkész szerdán jegyezte el Zsigmond Roza kisaszszonyt, Zsigmond Sándor esperes, egyházkerületi főjegyző művelt, kedves, szép leányát. Gratulálunk a fiatal jegyes párnak.

— **Zsigmond Sándor és a Böszörményiek.** Még mindig nem bizonyos egészen, vajon nem hagy-e itt bennünket a mi aranyszajú esperesünk. Zsigmond Sándor ugyanis olyan választ adott a böszörményi egyház küldöttségének, a mely részéről feltételekhez kötötte a meghívás elfogadását. Kikötötte ugyanis Zsigmond Sándor esperes, hogy csak azon feltétel alatt fogadja el a böszörményi egyház meghívását, ha a gyűléseket az esketési és a kereszteleési stólat

rancsoló rémképeivel, a folyton minden oldalról fülebe zúgó, mindenki által hangoztatott: kötelességerzet. Ezen irtóztatóan eljlesztő rém hatása alatt idegenül nézett végig önmagán, lassan jártatva ketkedő, melegséget váró szeméit közeli szomszédjain, s a mint bepillantott az imakönyvébe, megrezsent a megszáradt rózsától.

Ugy tűnt fel előtte, hogy az a rózsá é, száradt levelei egy-egy élő sóhajból volnának összefűződve, halk kísérteties zsongó panaszos halotti énekbe kezdenének, melynek minden egyes refrainje elhalna abba az echoszerű eicsendesülő szóba: örökké . . . örökké . . .

Zsuzsika megfogta a rózsát, és hirtelen egy erős elhatározás keletkezett szívében. Az imakönyvből ki akarta dobni Ah! nem sikerült! A mint lecsúszott az imakönyv zörgő lapjaiból, végig siklott az odatevedt menyasszonyi fatyolon, majd méltóságteljes lassúsággal csúszott lefele a ruháján. Vegre mégis leert a földre. A padozaton egy nagyot koppant. Ugy érezte felízgatott képzelete hatása alatt, mintha a megásott sirba lebecsátott koporsóhoz csipódott volna egy tompa zuhanás.

Erre csukló elfolytott jótékony zokogásba tört ki, a mit csak alig volt képes elfitkolni.

évi 400 frittal megváltja, s ezt az összeget a másik ottani lelkész részére is állandósítja. A paplakot tartozik az egyház két év alatt teljesen ujja építeni és 5 év múlva még két lelkészt választani, illetve két új rendes lelkészi állást szervezni Ezeket a feltételeket írásban is megkapták a böszörményiek, s legközelebb fognak határozni felette.

— **Papválasztás** Fekete Sándor ref. segédlelkész, ki Szoboszlón is hosszabb ideig káplánoskodott s a ki jelenleg Karczagon segédlelkész, a nagyvármai reformatus egyház minden választás és pályázat hirdetés nélkül lelkészének hívta meg. Az ifjú Timotheus május 1-én köszön be az új hívekhez.

— **Polgári iskolánk fölavatása.** Polgári iskolánk új épülete hova tovább már teljesen be van rendezve, a tornaterem úgy, mint a szertarak, most már az iskola előtt levő ugynevezett „park” is díszoleg, tehát semmi sem állja útját annak, hogy a szokásos felavató ünnep megtartassék. Mint halljuk, a tanárkar már gondolkozik is ez ünnepély megtartásáról és rövid idő alatt indítványt is tesz illetékes helyen az ünnepély idejéről és annak módozatairól. Az ilyen fölavató ünnepélyeken a vallás- és közoktatásügyi miniszter is megszokott jelenni s némelyek azt állítják, hogy Wlassics ide is le fog jönni, hogy jelenlével emelje az ünnepély tartalmát. Mindenesetre szükséges és kívánatos is volna ez, mert ebben lát-nánk, hogy milyen elismerésben részesül fönt a minisztériumban is iskolánk missziója.

— **Keleti vásár.** Mint lapunk egyik legutóbbi számában már említettük, az ipartestület jövő hó 6-án a Pavillon kerthelyiségében ugynevezett Keleti vásárt fog rendezni. Kisebb-nagyobb sátorok lesznek majd felállítva, szépen feldíszítve és gazdagon kiczifrázva s ezekben vidám tekintetű lánykák sört, bort, szivart, tejet, emléktárgyakat és mindent, a mi szemnek és szájnak kedves — fognak árulni. Az ünnepély délután kezdődik és míg a vásár tart, jókedvű cigányok vidám nótákat huznak, úgy hogy ez a délutáni mulatság egyenlő lesz egy setahangversenynyel. Este pedig aztán szokásos módon újra megzendül a czimbalom, meg a hegedű és léssen táncz kivilágos-kivirad-tig. Nagyszabásának ígérkezik ez ünnepély és közönségünk minden rétege bizonyára sietni fog az alkalmat fölhasználni, hogy egy részt egyet mulasson, másrészt meg megjelenésével lerója elismerését derek iparosaink iránt, a kik már annyiszor kimutattak életrelvéltségüket e téren is.

— **Majális.** A polgári iskola növendekéi, mint minden évben ez idén is fognak majalist rendezni, de az idén nem úgy mint máskor, nem együtt az elemi iskola növendekéivel, hanem mivel most már, nincsenek együtt, külön a tanárkar vezetése mellett. A majalist május legelején fogják megtartani. És ez a mulatság bizonyára kedélyes fog lenni, a szülők is nagy számmal megjelennek majd, de mint hallottuk, vidékről is jönnek a tanárkar ösmerősei között többen.

— **Tűz.** Pénteken délután 3 órakor az V-ik tizedben, Fekete Mihályne Szenási Erzsébetnek az udvarán tűz támadt s egy nádfedeles szin, meg egy

És most szeméből kicsordult imakönyvére a fájdalom néma tanuságaként egy forró könyvessepp.

A melléte üő irigy társnók összesúgtak, az egyik halk megjegyzését nem tudta elfolytani, a ki a gazdag vőlegény után folyton áhitozott:

„Látjátok, a boldog menyasszony sir örö-mében . . .

A szegény beteg anya *gyából felemelkedve várta engedelmes jó leányát, kinek arczat glorificáló égi fény övezte körül, úgy, hogy az anya a szemébe eső sugártól csodás erőt érzett bágyadt tagjaiban, és csodás boldogságot érzett szívében.

„Nemde édes leányom boldog vagy?”

Zsuzsika hosszú ideig nézett maga elé merően, s aztán szótlanul könnyes szemekkel tekintett a betegre.

E pillanatban ugyanazon érzettől áthatva mindketten egymásra borultak, s egymás keblén iparkod-ták kisírni keserveiket.

Mindenki boldognak hitte Zsuzsikát, s irigyelte szerencsését. Csak az édes anyai szív figyelmessége tudta megérezni, hogy leánya szeméből kihullott könnyesepp nem a boldogság csepje.

beglyá csutka megégett. A nyomotat kiderítette, hogy a tüzet a károsultnak 5 éves kis fia gyújtotta játékból, a ki gyufával játszott a megégett szin alatt.

— **Nyári vihar.** Mint a lapok írják, a felső vidékeken a napokban nagyfoku nyári vihar volt, villám-lott, dörgött az ég és még apró jégdarabok is hullottak alá, szóval valóságos zivatar keletkezett, mielő nyáron szokott végig száguldani a szomszjas földön. Cudalatos járása ez az időnek, hogy akkor volt ez a vihar, mikor nálunk hideg volt és aprilisi bolondériaként dérről esipte meg a tavasz a fáknak bimbóit. Ugy látszik, Falb úr már egészen belejött a jóslásba, nem ártana egy kicsit elvenni tőle a kedvét!

— **A polgáriiskola környékét** a héten befásították és a fasítást minden oldalról korláttal vették körül. Ez már meg is volna, csak az lesz furcsa, hogy pár esztendő múlva, ha a fák szeretni találják a helyet, az iskolának nem fog látszani még a kéménye sem.

— **Az iskolák** a husvétii szünidők elteltével esütörtökön újra megnyitják, s a polgári iskolában megkezdődött az utolsó évharmad. Most már csak 2—3 napnyi vakatio szakítja meg pünköstkor a megkezdődött: szorgalmi időszakot.

— **Nápfogyatkozás lesz május 28-án** a mely itt nálunk is látható lesz. A fogyatkozás d. u. 4 óra 10 perczkor kezdődik és este 6 óra 5 perczkor ér véget.

— **Az időjárás** a héten is folyton hűvös volt, hideg esővel, a mely sok kárt tett a korai gyümölcsökben. Az idő nagyon nehezen melegszik fel, daczara annak, hogy a nappalok már nagyot hosszabodtak. Itt van a május elsője és még alig volt egy pár kellemes tavaszi napunk.

— **Lovizsgalat.** A város területén és határan található loáltomány szerdán vizsgaltatt meg katonai szempontból. A vizsgalatra igen sok lovat vezettek elő, úgy, hogy nagyon kevés maradt el.

— **A debreczeni nagyvásár** már all javában. A vásár most nagyon látogatottnak és élneknek ígérkezik, mert az idő kedvező.

— **Öngyilkosság.** Adán János VII t. 367 sz. a. 72 éves gazdalkodo, husvét második napján, míg a hozzátartozói templomban voltak, felakasztotta magát lakoszobájának mestergereudájára. Mire észrevettek, akkorra már halott volt. Tettenek oka pillanatnyi elmezavar lehetett, mert a dolgot másképpen megmagyarázni nem lehet.

— **Élve eltemetett ember.** Mikepercsen a nép borzalmas dologról suttog. Azt beszélik, hogy a nemrég elhunyt Sinay Károly ottani földbírtokost élve temettek el, mert Sinai nem halt meg, hanem csak a mindennap szedett morfiuntól merült halálszerű álomba. Azt állítják némelyek, hogy Sinainak az arca mikor a ravatalon feküdt nem sapadt volt, hanem halvány piros, a test pedig meleg és izzadt volt. Azt is mondják, hogy a halott kezéből, mikor a ravatalra helyezéskor megsértettek — piros vér cseppegett. Ez a sok mende-monda a hatóság füleibe is eljutott, a mely megindította a vizsgálatot, s a holttestet legközelebb ki fogja ásatni

— **Az asszonyok győzelme** A legtöbb háznál — a mint mondani szokták — az asszony viseli a kulapot, vagyis az asszonynak az akarata all mindenben. Hiába azt el kell ismernünk, hogy az asszonyok valóságos nagyhatalmasságok, a kik előtt kapitálalunk mindnyájan. Ime megint győztek az asszonyok! A ferjek ugyanis egy ideig meg tudták akadályozni annak a bizonyos hirdetésnek a megjelenését, a mely mai lapunkban már olvasható, de csak egy ideig mert ime az eredmény mutatja, hogy az asszonyok a győzelem. Most tehát a dolog úgy all, hogy a ferjek busulnak, de a Révész Sándor budapesti divatterme méltán örvend, mert napról-napra keresettebb lesz. Sikkes ruha, meg Fay-érem, ezzel a két jelszóval megyünk a tavasznak.

— **Urania színház Debreczenben.** A Budapesten rövid idő alatt nagy hírnévre szert tett Urania színház a jövő hónapban Debreczenben is tart három előadást. Bemutatja Spanyolországot, a vasat és a felőket. Mindegyik darab nagy számú vetített képekkel van illusztrálva és a daraboknak épen ezek kölcsönzik az érdekességüket, a melyek iránt bizonyára a tanuló ifjuság kebeleben fog nagy érdeklődés támadni. Mint tudjuk, a mi polg. iskolánk növendekéi is berandulnak ez alkalomból és megnézik a Spanyol-ország című darabot.

— **Tökés Zsigmond** ma hosszabb tartózkodásra Meránba utazik egészségi okokból.

— **A csendőrséget** a héten vizsgálta meg Borhy esendő főhadnagy. Az órs teljes rendben találtatott.

— **Az angyalhízi birtokossági tanács** tegnap délelőtt gyűlést tartott, a melyen elhatározatott, hogy a nagy jászveres szerdán történik meg. Az ökrök kivérese majus 1-én lesz.

— **Beteg posztikiszli.** Nálunk olyan magas fokon áll a posta, hogy tulajtevőleg ily nagy népességűnél is csak egy postaszekrény szolgál a közönség rendelkezésére. Azonban az is — mint értesülünk és magunk is szemtanúi voltunk — olyan beteg állapotban leledzik, hogy a belédobott levelek egy kis ügyességgel — szépen kihullanak. — Szépen kérjük a kikelet illet, igaztassák meg ezt a beteg szekrényt. Vagy talán nem is akarják megjavítani, hiszen ugyanis kézen lesz nemsoká az új a városháza mellett.

— **Az ideai fősorozás** pénteken tartatott meg a városháza nagyteremében. Sor alá került a három korosztályban 316 vedkötéses, ezek között besorolástól 101 A sorozó bizottság úgy nyilatkozott, hogy az egész Hajdúvármegyében itt nálunk legteljesebb az ujonczállomány.

— **Megkarikázott kutya.** Sz. F. 3-ik tizedbeli lakos felkerítette a kertje hátulját náddal, de a kutya mihamarabb lyukakat csinált az új kerítésen. Ez nagyon bosszantotta Sz. F.-et, s arra határozta, hogy mivel a kutya az orrával rongálja a kerítést, hát megkarikázza, mint a hogy a malacot szokták. A műtet csakhamar végre is hajtottak két cigány és néhány szomszéd segítségével, s azóta a kutya nem rongálja a kerítést. Hiába, halad a világ, s tagadhatatlan, hogy a találmányok korszakát éljük.

— **Nagy tűz Hadházon.** Folyó hó 14-én ünnep szombatján d. u. 2 óra körül Hadházon tűz támadt, a mely a nagy szél következtében csakhamar kezdett elharapózni, úgy, hogy a Debreczenből külön vonattal megérkezett tűzoltóság is alig tudta megfékezni. A tűzvesznek 32 lakoház és 46 mellék épület esett áldozatul.

Házassulók kihirdetése.

A helybeli m. kir. anyakönyvi hivatalnál közelebb a következő házassulók lettek kihirdetve:

Völegény.	Menyasszony.
Lefkóvics Ignác (Debreczen)	Hausman Eszter (Szob.)
Cseke János	Hűse Sára
Weisz Samuel	Klein Milka (N.-Bajom.)
Biró Samuel	Deak Maria
Nagy Károly	Nagy Zsófia.
Lente Meszaros Lajos	Molnár Zsuzsanna.

— **Szerencsés nyerő.** S... cz L... s helybeli gépész, a vereskereszt sorsjegyek legközelebbi húzása alkalmával 20000 koronát nyert.

— **Betöréses lopás.** Mig Katz Salamon helybeli rabbi és családja esütőrtökön este vacsoráztak, azt vették észre, hogy a másik szobában valami zaj van. A mint a család egyik tagja kiment, egy alak éppen akkor osont ki a másik szobából. Kiderült aztán, hogy az esteli látogató 30—40 forint értékű ingóságot magával vitt. Az esetről azonnal értesítették a rendőrséget, a mely a tettest meg azon este letartóztatta Frossberg Simon karczagi ruhatisztító személyében. A jó madarat ép akkor fogta el Pinczés Gabor r. ellenőr, a mikor a lopott holmikkal Karczagra akart utazni. A tettes mindent bevallott s banatában fel is akarta kötni magát, de ez nem sikerült! Grossbergnél egy darab hegyes, feszítő vasat is találtak.

— **A városi közmunka** összeírása tegnap kezdődött meg. Az összeírást városi képviselők eszközölik.

— **A kik a múlt ősön** vagy most tavaszon új szőlőt telepítettek, jelentsék be adómentesség czéljából Vaczi Ferenc városi tanácsnoknál.

— **Adomány.** Szakács János, polg. iskolai tanárnak hamis irasszakértésre való vesztegetésért egy bünpörből kifolyólag a járásbírósg 20 koronát utaltatott ki a r. kapitányságnál. Ő ezt a 20 koronát a polg. isk. szegény tanulói könyvtáranak alapja javára adományozta. A polg. iskola igazgatósága ez uton is köszönetet fejezi ki a nemes lelkű adományozónak.

— **A pénteki fősorozás alkalmával besoroztattak:**

- Az I-ik korosztályból:
- Kalocs András, Holbás Antal, Gáti Károly, Szatmári Antal, Zöld Imre Kiss József, Sándor Bernát, Vago Lajos, Domokos Karoly, Kicsi Ferenc, Dede József, Decsei Sándor, Nagy Geza, Turók Miklós, Sándor Gabor, Balla János, Karolyi Samuel, Jover Elek, Barcsa Mihály, Hodosi György, Kaszás Gabor,

Günözi Lajos, Fazekas Imre, Sándor János, Tóth R. János, Lakatos István, Oláh Gábor, Kádár István, Erdős Sándor, Zöld Antal, Lisztes István, Tóth Kalmán, Rácz Karoly, Császay Lajos, Erőss Károly, Deutsch Barna, Deme István, Oláh Gábor, Szilágyi Gábor, Szoboszlói József, Szerepi Lajos, Nagy B. Gyula, Kiss Andras, Tóth Ferencz, Tischler Móricz, Kiss G. Gábor, Marton László, Zsigmond Sándor, Simon Miklós, Somogyi Lajos, Hegedüs János, Karika István.

II-ik korosztályból:

Ilyés József, Mohácsi László, Kapesos Sándor, I. Szilágyi Gábor, Kiss Antal, Gellért János, Harsányi István, Szatmári Lajos, Márton József, Ulrich József, Császai Pál, Vári Sándor, Barbócz Samuel, Tóth Mihály, Márton Antal, Danyi István, Kaszás István, Kamarai Antal, Takács Miklós, Magyar Lajos, Kürthy Ferencz, Komlósi Sándor, Erdei Gábor.

A III-ik korosztályból:

Tatar Gábor, Kiss K. József, Karika Lajos, Biró Sándor, Soós Gabor, Sary Péter, Balog Lajos, Somogyi D. Sándor, Kakucsai Mihály, Vaczi József, Herczeg Lajos, Szilágyi Lajos, Zöld Sándor, Oláh Imre, I. Kovács József, Szabó T. József, Adam Mihály, Malatinszki Sándor, II. Vég Antal, Kerékgyártó József, Rácz József, Balla József, Dobozi János, Horváth István, Parti Gyula, Komódi Mihály, Harsányi József, Vágó Imre, Farkas Lajos.

Felülvizsgálara utasítottak:

I. korosztályból: Szegesi József.

II. korosztályból: Malatinszki Károly, B. Nagy Gábor.

III. korosztályból: Jövér Karoly.

Debreczeni színházi műsor.

Vasárnap apr. 22-én d. u. Napoleon öcsém, bohózat, este Kis szökevény, operette.

Hétfőn aprilis 23-án, 24-én és 25-én, Kis szökevény, operette.

A többi napok műsora még kétséges, lehet, hogy Ujházy Ede vendégzereplései töltsék be azokat.

— **Fekete Jakab uri divat üzletébe**

— **Debreczen, Főter, Kistemplom mellett — feltűnő szép tavaszi ujdonságok érkeztek: valódi angol-, olasz- és belföldi kalapok, fehérneműek, secessióss nyakkendők, zsebkendők, harisnyák, nap- és esernyők, karlsbadi czipők, valódi Zachariás-féle férfies női bőrkecstyűk nagy választékban olcsó szabott áron.**

A hét krónikája.

A héten volt a sorozás. Hetyke paraszt fizkók járultak a mérték alá ahonnan egy némelyik olyan lehorgasztott orral jött ki, mert hogy rá mondták, hogy: »tauglich«. Még a jokede is elémult, mintha nyakszirtton ütötték volna, aztán busan ballagott be a többi »alkalmas« közé. És ott se igen volt valami nagy vidámság: a nyul farknyi 3 esztendő telohaszott a kedélyeket. Héj, nem így ment ez régebben. A kurjongatás, a dalolás le se szakadt a besorozottak ajakáról, mert akkor még dicsőség volt szolgálni a — »császárnak.« Ma már olyan sok az anyamasszonykatona. Azt mondják, hogy »gyöngy élet a huszár élet« — de csak úgy, ha nézi az ember.

Valamelyik legénynek oda mondta a czimborája a sorozáskor:

- Pajtás, te huszár leszel!
- Indignálódva válaszolt rá:
- Nem lehet a! Nem értek én a lóhoz. hisz mindig marhák közt voltam. Te vagy leginkább a — bizonyosságom.

A múlt héttől kezdve az elemi iskolákban reggel 7 órakor kezdődik a tanítás és tart tízig, délután meg három órától ötíg kell a nebulóknak a padot — faragni. Milyen arany korszak uralkodik itt nálunk még most is. Reggeltől tízig tanító, azután háromig lesznek hivatalnok, onnan kezdve megint vagyok tanító. Valamelyik elemes tanító kihasználhatná az alkalmat.

Különben azt mondják, hogy ez a változtatás a tanítás érdekében legyen. Meleg nyári napokon ugyanis a gyerekek elálmósodnak és ilyenkor aztán nem lehet kellő sikerrel oktatni. Hat szép dolog is ez, ha így van. De ha eddig a gyerekek csupa buzgóságból, főjártak már 7 órára, most meg már féljárnak 6 órára, mert ez már úgy szokott lenni, hogy a gyerek legalább egy órával előbb ott jár az iskola udvarán. Hat akkor mikor kell elindulniok azoknak, a kik messze laknak, hogy 6 órára itt legyenek? És mikor kell felkelniök, hogy idejében fenn lehessenek? Talán azoknak is kellene egy kis alvás? Azoknak a teste is ép olyan fejtelien, mint a más gyereké? És azok testének is fejlődni kellene talán? Vagy ez épen mellékes, csak a — tanügy viruljon?! . . .

Es hat azok a gyermekek, a kik tanyán laknak, mit csinálnak 10 órától 3-ig? Mert valamennyi fennmaradt — ősi szokás szerint. Haza küdeni azonban kár volna őket, még eltalálnak koptatni a cipőjük — talpát.

Voltak osztályok, a melyek a nagy szorgalom következtében a télen öt óráig maradtak fenn nap, mint nap Ezután majd 6 ig maradtak fenn? Persze ezek az osztályok igen jó vizsgát szoktak adni. De hát így kunczt-e jó vizsgát adni?!

A polgáriiskola előtt elkészült a kerítés. Egy idegen, mikor meg látta, azt kérdezte, ugy-e ez itt vásártér, az a nagy épület a ezedulaház és az a kerítés — korlát a hová bizonyos állatokat szokás be-rekeszteni — vásár alkalmával?

Azt mondják, hogy senki se világosította fel az ellenkezőről, — mert ugy se hitte volna el . . .

A budapesti czuczilista-kongresszuson czuczilista asszony fölképet egy czuczilista vezért. Milyen jó, hogy ma már az asszonyok is — szónokolhatnak és érvelhetnek, ha mindjárt — esztanósan is . . .

Piaczi árak.

1900. április hó 20.

Buza	—	—	—	6.80—6.90
Kétszeres	—	—	—	5.80—6.00
Rozs	—	—	—	5.30—5.40
Arpa	—	—	—	5.10—5.20
Zab	—	—	—	5.30—5.40
Tengeri	—	—	—	5.20—5.30
Bükköny	—	—	—	0.00—0.00

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Fehér Gábor**
Társzerkesztő: **Juhász Sándor.**

Élő virág üzlet!

JANATKA ALAJOS
mű- és kereskedelmi kertész Debreczen
HUNGÁRIA kávéház mellett.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani:

szép szobai növények,
menyasszonyi, báli és névnapi csokrokat, mell- és fejdíszeket virág-kosarak, jardiniere gyász és tünnep koszorukat, makart rendezetek és diszitményeket készítek izlésesen és jutányos árban bárhova szállítva gondosan csomagolva.

Két éves, cserepekben nevelt magas-törzsű rózsákat nyári kiültetéshez szőnyeg virág palántok stb.

Uj berendezett telepem Miklós-utca végén.
Sürgőnyczim: Janatka Debreczen.
Magamat a n. é. közönség pártfogásába ajánlva vagyok, kiváló tisztelettel

Janatka Alajos.

